

## Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 19, 2018

Nummer 19, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

### INHOUDSOPGAVE

#### Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:3874](#) 24-04-2018

#### Rechtbank

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:3898](#) 09-05-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:3730](#) 04-05-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:2986](#) 04-05-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:5237](#) 03-05-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1792](#) 02-05-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:2653](#) 02-05-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:3664](#) 02-05-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:3805](#) 26-04-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1907](#) 11-04-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1920](#) 28-03-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:3423](#) 21-03-2018

werknemster/G.J.M.M. Lammterink Beheer B.V.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1905](#) 21-03-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:941](#) 14-02-2018

#### Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:1312](#) 19-04-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:1184](#) 17-04-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:1103](#) 11-04-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:909](#) 28-03-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:753](#) 14-03-2018

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2018:632](#) 21-02-2018

## **Antillen**

[Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2016:197](#) 19-04-2016

## **Uitspraken zonder ECLI**

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 17-04-2018

Karachentsev v. Rusland

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 01-03-2018

Selami e.a. v. Macedonië

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 08-03-2018

R.Š. v. Letland

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 27-03-2018

Voykin e.a. v. Oekraïne

*Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI*

RECHTSPRAAK

***Toewijzing van onder andere contactverbod en verbod van publicatie van boek ten aanzien van moord die volgens gedaagde zou zijn gepleegd door eiser. Toewijzing immateriële schadevergoeding (€ 5.000), nu negatieve gevolgen groot zijn voor eiser.***

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 09-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2018:3898

**Zaaknummer:** C/15/271865 / KG ZA 18-215

**Rechters:** Th.S. Röell

**Advocaten:** M.J. Hoogendoorn

**Wetsartikelen:** 6:106 BW

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Niet-ontvankelijkverklaring nabestaanden van in metro neergestoken man ten aanzien van gevorderde affectie- en shockschade. Er ontbreekt een juridische grondslag voor het vergoeden van affectieschade in Nederland en de behandeling van de vorderingen ten aanzien van shockschade leveren een onevenredige belasting van het strafproces op.***

---

**Instantie:** Rechtbank Amsterdam

**Datum uitspraak:** 04-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBAMS:2018:2986

**Zaaknummer:** 13/650379-17

**Rechters:** K.A. Brunner, R.A. Sipkens en I. Verstraeten-Jochemsen

**Advocaten:** J.F. van der Brugge

**Wetsartikelen:** 6:106 BW

RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Bevel tot plaatsing in psychiatrisch ziekenhuis voor vrouw die in de vertrekhal van de veerboot naar Texel twee vrouwen van hun vrijheid beroofde en bedreigde met een mes. Toewijzing volledig bedrag aan gevorderde immateriële schadevergoeding aan een van de slachtoffers (€ 1.750). Niet-ontvankelijkverklaring vordering derde vrouw vanwege vrijspraak voor bedreiging van haar.***

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 04-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2018:3730

**Zaaknummer:** 15/800442-17

**Rechters:** S. Jongeling, N.O.P. Roché en L. van Lent

**Advocaten:** J.J. Jorna

**Wetsartikelen:** 36f Sr en 247 Sr

## RECHTSPRAAK

***Strafrecht. Gedeeltelijke toewijzing immateriële schadevergoeding (€ 12.500) aan slachtoffer die door echtgenoot van zijn minnares met een boksbeugel op het hoofd is geslagen.***

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 02-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2018:2653

**Zaaknummer:** 02-800309-16

**Rechters:** Peters, Beudeker en Van Bergen

**Advocaten:** E.R. Butin Bik

**Wetsartikelen:** 6:106 BW en 302 Sr

## RECHTSPRAAK

***Vraag of sprake is van onrechtmatig handelen zijdens adoptiemoeder door zoon te mishandelen. Geen sprake van verjaring vordering, nu verjaringstermijn begint de lopen op het moment dat de benadeelde daadwerkelijk in staat wordt geacht een rechtsvordering in te stellen. Bewijsopdracht.***

Eiser is als 2-jarige jongen geadopteerd door gedaagde en haar toenmalige echtgenoot. Vanaf april 2008 is eiser verschillende malen in een crisisopvang geplaatst geweest. In 2016 heeft eiser aangifte gedaan van eenvoudige mishandeling en een uitkering ontvangen van het Schadefonds Geweldsmisdrijven. In 2017 heeft hij gedaagde aansprakelijk gesteld voor het onrechtmatig handelen.

In deze procedure vordert eiser een verklaring voor recht dat gedaagde aansprakelijk is voor de door eiser geleden en nog te lijden schade en gedaagde te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding. Eiser legt daaraan ten grondslag dat hij in de periode 2000-2007 stelselmatig door gedaagde is mishandeld. Gedaagde sloeg eiser met een riem, haar vuisten, de platte hand en de onderkant van een Pringles-bus. Ook werd eiser regelmatig opgesloten in de meterkast, soms tot diep in de nacht. Door de stelselmatige mishandelingen had eiser vaak een blauw oog, liep hij een bloedneus op en zat zijn lichaam onder de blauwe plekken en striemen. Ook is eiser regelmatig door gedaagde bedreigd. Gedaagde voert verweer en stelt dat eiser niet aan zijn stelplicht heeft voldaan, omdat de gedragingen niet zijn geconcretiseerd naar plaats en tijd. Voorts stelt gedaagde dat de vordering van eiser is verjaard op grond van artikel 3:310 lid 5 BW. Eiser voert aan dat hij minderjarig was en de gevolgen van het instellen van een vordering niet kon overzien. Daarnaast voert hij aan dat hij niemand over de mishandelingen heeft verteld omdat hij dit niet durfde en dat hij als kind een zelfmoordpoging heeft gedaan. De termijn dient in dit geval volgens eiser, zoals blijkt uit jurisprudentie, op grond van de redelijkheid en billijkheid te worden opgerekt.

De rechtbank overweegt dat de verjaringstermijn pas begint te lopen op het moment dat de benadeelde daadwerkelijk in staat is een rechtsvordering tot vergoeding van de schade in te stellen (HR 31 oktober 2003, ECLI:NL:HR:2003:AL8168 (*Saelman/ziekenhuis*)). Uit de brief van

3 augustus 2016 van het Schadefonds Geweldsmisdrijven blijkt dat eiser op 21 maart 2016 een uitkering bij dit fonds heeft aangevraagd ter zake stelselmatig huiselijk geweld. Op 21 maart 2016 was eiser kennelijk voor het eerst in staat naar buiten te treden met hetgeen hij stelt te hebben meegemaakt in zijn jeugd, zodat deze datum kan worden aangemerkt als het eerste te markeren moment waarop eiser in staat was een rechtsvordering tegen gedaagde in te stellen. De vordering is, indien vast komt te staan dat eiser inderdaad is mishandeld, niet verjaard. Ten aanzien van het onrechtmatig handelen overweegt de rechtbank dat eiser in de gelegenheid zal worden gesteld te bewijzen dat gedaagde hem in de periode 2000-2007 heeft mishandeld. De zaak wordt naar de rol verwezen.

---

**Instantie:** Rechtbank Rotterdam

**Datum uitspraak:** 02-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBROT:2018:3664

**Zaaknummer:** C/10/520711 / HA ZA 17-165

**Rechters:** S.M. den Hollander

**Advocaten:** Ph.J.N. Aarnoudse en M.J. Biesheuvel

**Wetsartikelen:** 6:162 BW, 8 EVRM en 10 EVRM

## RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Arbeidsongeval met letsel. Verzoeker komt geen beroep toe op voorbehoud in vaststellingsovereenkomst, omdat geen sprake is van het vereiste 'direct causaal verband' met het ongeval. Rechtbank komt niet toe aan de vraag of sprake is van verjaring.***

Verzoeker heeft in 1996 een ernstig arbeidsongeval gehad waarbij hij is gevallen van een hoogte van meer dan zestien meter. Daarbij heeft verzoeker bekkenfracturen en een luxatiefRACTuur van de voetwortel rechts opgelopen. De aansprakelijkheid werd door de naamloze vennootschap Erasmus N.V., de voorganger van Delta Lloyd, aanvaard. Eind 2004 is de letselschade van verzoeker met een vaststellingsovereenkomst afgewikkeld. In artikel 5 van de vaststellingsovereenkomst is een voorbehoud opgenomen voor de finale kwijting ten aanzien van de niet-benoemde en niet-begrote schadecomponenten waarvan wordt aangetoond dat deze in direct causaal verband kunnen worden gebracht met de gevolgen van het ongeval. Verzoeker heeft in 2013 kenbaar gemaakt dat hij gebruik wenst te maken van dit voorbehoud en heeft zijn de verjaring in 2016 gestuit.

In deze procedure verzoekt verzoeker te verklaren dat geen sprake is van verjaring. In verband met het optreden van niet-benoemde en niet-begrote schadecomponenten komt verzoeker een beroep toe op het voorbehoud in de vaststellingsovereenkomst van 2004. In 2008 is namelijk het verplichte eigen risico in het kader van de zorgverzekeringen ingevoerd. Daardoor zijn de werkelijke kosten voor de aanschaf van orthopedisch schoeisel veel hoger dan het bedrag waarmee destijds bij het opstellen van de vaststellingsovereenkomst rekening is gehouden. Het eigen risico is in de onderhandelingen niet besproken en niet verdisconteerd in de overeengekomen regeling, reden waarom deze post alsnog dient te worden vergoed. Voorts is bij het opstellen van de overeenkomst geen rekening gehouden met het verlies van de vergoeding voor woon-werkverkeer en dient daarom het inkomensverlies opnieuw te worden berekend. De rechtbank is van oordeel dat verzoeker wat betreft de kosten voor het eigen risico geen beroep op het voorbehoud toekomt en overweegt daartoe dat het op zich juist is dat het in 2008 verplichte eigen risico een nieuwe kostenpost is. De invoering van dit eigen risico staat echter niet in direct causaal verband met de gevolgen van het ongeval. Voor het inkomensverlies door het verlies van de woon-werkvergoeding geldt hetzelfde. Ook dit

staat niet in direct causaal verband met het ongeval. Nu beide beroepen op het voorbehoud worden afgewezen, komt de rechtbank niet toe aan de vraag of sprake is van verjaring. Het verzoek wordt afgewezen.

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 26-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2018:3805

**Zaaknummer:** C/15/267135 / HA RK 17-214

**Rechters:** J.S. Reid

**Advocaten:** M.J. Snijder en J. Boer

## RECHTSPRAAK

### ***Weigering militair invaliditeitspensioen. Geen dienstverband. Geen beroep op vertrouwensbeginsel.***

Appellant is in de periode van 16 december 1999 tot 1 juni 2005 beroepsmilitair geweest bij de Koninklijke Landmacht. In deze periode is appellant drie keer uitgezonden geweest. Op 20 november 2002 is appellant tijdens een oefening in Seedorf een ongeval overkomen. Dit ongeval is aangemerkt als bijzonder dienstongeval. Het verzoek van appellant om een militair invaliditeitspensioen toe te kennen is afgewezen. De staatssecretaris heeft zich daarbij gebaseerd op het rapport van 21 juni 2011 van het verzekeringsgeneeskundig onderzoek van verzekeringsarts P.G. Verkerk. Deze is tot de conclusie gekomen dat sprake is van ernstige insomnia bij een depressieve stoornis en alcoholabusus bij een persoonlijkheidsstoornis met narcistische, obsessief compulsieve en ontwijkende trekken, waarvoor geen dienstverband wordt aangenomen. Een beschouwing van het dienstverband van het bij het dienstongeval van 22 november 2002 opgelopen letsel aan de linkerschouder en het onderbeen is achterwege gebleven omdat deze letsels volledig zijn genezen.

De Raad ziet, met de rechtbank, geen aanleiding voor twijfel aan de conclusie dat geen sprake is van dienstverband voor de psychische aandoeningen. Geen beroep op het vertrouwensbeginsel. Voor een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel is namelijk vereist dat van de kant van het tot beslissen bevoegde orgaan uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezeggingen zijn gedaan, die bij de betrokkene gerechtvaardigde verwachtingen hebben gewekt. Van een dergelijke toezegging inzake het militair invaliditeitspensioen van appellant is geen sprake. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 19-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:1312

**Zaaknummer:** 17-4989 MPW

**Rechters:** B.J. van de Griend, A. Beuker-Tilstra en C.H. Bangma

**Advocaten:** V. Dolderman en H.A.L. Knoben

RECHTSPRAAK

## **Karachentsev v. Rusland**

***Karachentsev v. Rusland. Schending van artikel 3 EVRM: gedetineerde opgesloten in een kooi tijdens een zitting die plaatsvond via een videolink vanuit de gevangenis.***

Karachentsev is in juni 2010 gearresteerd op verdenking van diefstal. De detentie is meerdere malen verlengd. In april en juni 2011 is hij tijdens een zitting in het beroep tegen de detentie opgesloten in een kooi. De hoorzitting heeft via een videolink plaatsgevonden vanuit de gevangenis. In de zaak Svinarenko en Slyadnev v. Rusland is geoordeeld dat mensen vasthouden in een kooi gedurende de openbare hoorzitting een schending van artikel 3 EVRM oplevert. Het EHRM oordeelt dat, hoewel in de onderhavige zaak geen sprake is van een openbare hoorzitting, ook in de onderhavige zaak sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM veroordeelt Rusland tot betaling van € 950 aan immateriële schadevergoeding.

---

**Instantie:** Europees Hof voor de Rechten van de Mens

**Datum uitspraak:** 17-04-2018

**Zaaknummer:** 23229/11

## RECHTSPRAAK

### ***Verzoek om immateriële schadevergoeding afgewezen. Er is geen causaal verband tussen onrechtmatige besluiten en medische klachten.***

Appellant is ten onrechte driemaal gekort op zijn bijstandsuitkering. Het college heeft de bijstand uiteindelijk alsnog in zijn geheel betaald en de door appellant gemaakte kosten van bezwaar, alsmede wettelijke rente over de nabetaalde bijstand, zijn vergoed. Vervolgens verzoekt appellant het college om de door hem geleden schade te vergoeden als gevolg van de ingetrokken maatregelbesluiten. Dit verzoek is door het college afgewezen. Aan de besluitvorming heeft het college ten grondslag gelegd dat appellant niet voor immateriële schadevergoeding in aanmerking komt, omdat hij niet heeft aangetoond dat hij lichamelijk letsel heeft opgelopen, in zijn eer of goede naam is geschaad of op andere wijze in zijn persoon is aangetast, dat geen causaal verband is gevonden tussen de gezondheidsproblemen van appellant en het niet tijdig uitbetalen van de bijstand en dat het beroep op artikel 8 Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) evenmin slaagt. Dit oordeel wordt door de Raad bevestigd. Niet is gebleken van een zeer uitzonderlijke situatie voor de gestelde inbreuk op het privéleven.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 17-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:1184

**Zaaknummer:** 16/7487 PW

**Rechters:** M. Hillen

**Advocaten:** K.A. Faber en M. Mulders

## RECHTSPRAAK

***Toewijzing van onder andere € 20.000 aan smartengeld voor slachtoffer verkeersongeval. Predispositie slachtoffer is geen reden voor beperking looptijd schade, nu onvoldoende aanwijzingen zijn te vinden voor conclusie dat uitblijven herstel is toe te rekenen aan eiseres. Voor begroting verlies aan arbeidsvermogen wordt rekenkundige aangesteld.***

Eiseres, geboren in 1979, is in 2006 betrokken geweest bij een verkeersongeval. Zij zat als passagier voorin naast de bestuurster van een auto, die met hoge snelheid achterop een andere auto is gereden. Eiseres zat als gevolg van het ongeval beklemd tussen het dashboard en de stoel van de auto en heeft anderhalf uur in deze positie doorgebracht, voordat zij door de brandweer kon worden bevrijd. Zij is met de traumahelikopter naar het ziekenhuis vervoerd en is opgenomen geweest op de afdeling traumatologie van 3 december 2006 tot en met 8 december 2006. De auto was verzekerd bij ASR. Op gezamenlijk verzoek van partijen zijn meerdere deskundigenberichten opgesteld ten aanzien van de klachten van eiseres.

Eiseres vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat ASR wordt veroordeeld voor de geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval. Eiseres legt daaraan ten grondslag dat ze volledig arbeidsongeschikt is geraakt en blijvend beperkt zal zijn in de uitoefening van huishoudelijke taken en zelfwerkzaamheid. Zij vordert de kosten voor cosmetische maatregelen in verband met schade aan het ooglid en littekens in haar gezicht. Voorts vordert zij een aantal materiële schadeposten en een immateriële schadevergoeding van € 40.000.

ASR verweert zich door te stellen dat eiseres, gelet op haar predispositie als gevolg van haar matig intellectueel functioneren, ook zonder het ongeval op enig moment psychisch zou decompenseren. De looptijd van de schade moet daarom volgens ASR worden beperkt.

De rechtbank oordeelt echter dat eiseres haar klachten voldoende heeft onderbouwd. Haar predispositie moet bij de beoordeling van het causaal verband in beginsel buiten beschouwing blijven. De aansprakelijke partij moet het slachtoffer nemen zoals het is. Er is geen

aanknopingspunt om te veronderstellen dat vóór het ongeval sprake was van psychische problematiek zoals die door de deskundige in zijn rapport is beschreven. Eiseres was weliswaar beperkt in de aard van haar bezigheden en haar sociale contacten, maar zij was in balans. Naar het oordeel van de rechtbank moet op basis van de medische rapportages worden aangenomen dat eiseres volledig arbeidsongeschikt is. Voor de vraag of arbeidsongeschiktheid duurzaam zal zijn, en zo ja, of de daaruit voortvloeiende schade volledig aan ASR kan worden toegerekend, is het volgende van belang. Volgens de jurisprudentie geldt dat als bij een onrechtmatige daad waarbij letsel is veroorzaakt, het in de normale lijn van de verwachtingen liggende herstel geheel of gedeeltelijk uitblijft als gevolg van de persoonlijkheidsstructuur van het slachtoffer, dit uitblijven van herstel niettemin als gevolg van de onrechtmatige daad aan de dader moet worden toegerekend. Voor een gehele dan wel gedeeltelijke toerekening van deze omstandigheden aan het slachtoffer zelf is slechts plaats onder bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld indien het slachtoffer van zijn kant zich onvoldoende heeft ingespannen om een bijdrage te leveren aan het herstelproces. Uit de bevindingen van de deskundigen zijn volgens de rechtbank onvoldoende aanknopingspunten af te leiden om het uitblijven van herstel aan eiseres toe te rekenen. Het voorgaande leidt ertoe dat bij de berekening van de schade als uitgangspunt heeft te gelden dat eiseres volledig arbeidsongeschikt is en dat zij duurzaam arbeidsongeschikt zal blijven. Een beperking van de looptijd van de schade is niet aan de orde.

Ten aanzien van het gevorderde bedrag aan smartengeld, overweegt de rechtbank dat het ongeval bij eiseres letsel heeft veroorzaakt. Vanwege het polsletsel is zij meerdere keren geopereerd en ondervindt zij blijvend beperkingen. Zij heeft na het ongeval gedurende lange tijd bekneld gezeten. Verder is zij als gevolg van de door het fysieke letsel veroorzaakte pijn, waardoor zij niet meer kon werken, in een negatieve spiraal beland, hetgeen heeft geresulteerd in een pijnsyndroom. Daardoor ervaart zij nog altijd beperkingen in haar dagelijkse leven. Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat een vergoeding van een bedrag van € 20.000 voor smartengeld passend is. De rechtbank acht het geraden om voor de begroting van het verlies aan arbeidsvermogen een rekenkundige aan te stellen. De zaak wordt daarom naar de rol verwezen, zodat partijen zich hierover kunnen uitlaten.

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 11-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2018:1907

**Zaaknummer:** C/16/370392 / HA ZA 14-444

**Rechters:** A.S. Penders

**Advocaten:** A.M. Neijzen en P.J. Klein Gunnewiek

**Wetsartikelen:** 6:106 BW en 6:162 BW

## RECHTSPRAAK

### ***Geen recht op een hogere WIA-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek en juiste FML. Er is sprake van een gedragsmatige component.***

Appellant heeft zich ziek gemeld nadat hem een auto-ongeluk is overkomen. In het kader van een verzekeringsgeneeskundig heronderzoek in verband met de toegekende WIA-uitkering heeft een verzekeringsarts de arbeidsmogelijkheden en -beperkingen in verband met de rugklachten van appellant vastgelegd in een functionele mogelijkhedenlijst (FML). Dit heeft de verzekeringsarts gedaan na eigen onderzoek en na ontvangst van informatie van de behandelend revalidatiearts. Het UWV heeft vervolgens vastgesteld dat geen verdien capaciteit aanwezig is en dat de volledige WIA-uitkering in stand blijft. Naar aanleiding van het door de werkgever gemaakte bezwaar heeft een herbeoordeling plaatsgevonden. Hiertoe is een expertise verricht door een gezondheidspsycholoog en zijn de medische gegevens van de behandelaars van appellant beoordeeld. Gezien de medische informatie en de onderzoeksresultaten stelt de verzekeringsarts bezwaar en beroep vast dat ook uit de nader ingekomen informatie blijkt dat aan de klachten weinig afwijkingen ten grondslag liggen en gewezen is op een gedragsmatige component. Dat er andere factoren meespelen werd reeds gesuggereerd door de behandelend revalidatiearts. Dit beeld is bevestigd door de psycholoog die de expertise heeft verricht. De WIA-uitkering is als gevolg van de herbeoordeling verlaagd. De rechtbank bevestigt dit besluit. Appellant gaat in hoger beroep. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak. Er bestaan geen aanknopingspunten dat het medisch onderzoek naar de beperkingen onzorgvuldig is geweest. Er bestaat geen aanleiding om de FML voor onjuist te houden. De geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 11-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:1103

**Zaaknummer:** 15/5531 WIA

**Rechters:** J.P.M. Zeijen

**Advocaten:** M.J.W. van Breukelen en E.C.M. Beijen

RECHTSPRAAK

***Afwijzing verklaring voor recht. Geen sprake van een sommenverzekering voor arbeidsongeschiktheid, zoals door eiser is betoogd. Hoogte van de uitkering wordt beïnvloed door de mate van verlies van inkomen, dus sprake van een schadeverzekering.***

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 28-03-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2018:1920

**Zaaknummer:** C/16/438831 / HA ZA 17-399

**Rechters:** A.S. Penders

**Advocaten:** J.J.E. van Berlo en B. Holthuis

## RECHTSPRAAK

### ***Ziektewet-uitkering terecht beëindigd. Geselecteerde functies zijn in medisch opzicht geschikt.***

Appellant is laatstelijk werkzaam geweest als medewerker van een callcentrum. Op 7 februari 2014 heeft hij zich ziek gemeld met lichamelijke klachten als gevolg van een auto-ongeval. Op 8 juni 2014 is zijn dienstverband geëindigd. Het UWV heeft appellant in aanmerking gebracht voor ziekengeld op grond van de Ziektewet (ZW). Het UWV heeft bij besluit van 10 november 2015 vastgesteld dat appellant met ingang van 11 december 2015 geen recht meer heeft op ziekengeld, omdat hij meer dan 65 procent kan verdienen van het loon dat hij verdiende voordat hij ziek werd. De ZW-uitkering is terecht beëindigd. Wat appellant in hoger beroep heeft aangevoerd, vormt geen aanleiding anders te oordelen dan de rechtbank heeft gedaan. Voldoende gemotiveerd dat de aan de EZWb (eerstejaars Ziektewet-beoordeling) ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 28-03-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:909

**Zaaknummer:** 16/6701 ZW

**Rechters:** A.T. de Kwaasteniet

**Advocaten:** L. van Dinter en F.A. Put

RECHTSPRAAK

**Voykin e.a. v. Oekraïne**

***Voykin e.a. v. Oekraïne. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling door politieagent en geen gedegen onderzoek naar die mishandeling.***

Marina Voykina stelt dat zij in juni 2008 is aangevallen door een politieagent die op dat moment niet aan het werk was. Deze politieagent was een collega van haar echtgenoot. De politieagent is niet strafrechtelijk vervolgd. Verzoekster stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM ten aanzien van de mishandeling en het onderzoek naar de mishandeling. Het EHRM stelt haar in het gelijk en veroordeelt Oekraïne tot betaling van € 2.000 aan smartengeld. Daarnaast is voor Voykina en de andere verzoekers in deze zaak gezamenlijk € 5.950 aan proceskosten toegewezen.

---

**Instantie:** Europees Hof voor de Rechten van de Mens

**Datum uitspraak:** 27-03-2018

**Zaaknummer:** 47889/08

## RECHTSPRAAK

***Aansprakelijkheid huisarts voor het ten onrechte verstrekken van meer informatie dan noodzakelijk op grond van verzoek arbeidsongeschiktheidsverzekeraar. Afwijzing vergoeding voor immateriële schade, omdat deze vordering op geen enkele wijze is onderbouwd.***

Eiser was patiënt bij de huisartsenpraktijk van gedaagde. Eiser heeft een algemene arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten bij Movir. Op 19 december 2013 heeft eiser bij Movir gemeld dat hij 75 procent arbeidsongeschikt is. In verband met een onderzoek naar de mate van arbeidsongeschiktheid door Movir heeft eiser gedaagde gemachtigd informatie te verstrekken aan de medisch adviseur van Movir (hierna: de medisch adviseur). In de machtiging is vermeld dat eiser toestemming verleent om aan de medisch adviseur informatie te verstrekken. Gedaagde heeft deze informatie vervolgens ook verstrekt aan Movir. In 2014 heeft Movir bij brief aan eiser laten weten dat zijn verzekeringen met onmiddellijke ingang worden beëindigd. Tevens werd de begeleiding bij re-integratie die hij van Movir kreeg, gestopt. Als reden gaf Movir het niet-nakomen van de mededelingsplicht op grond van artikel 7:928 e.v. BW. Eiser had op de gezondheidsverklaringen bij de aanvraag van zijn verzekeringen op 5 september 1990 en 22 maart 2004 geen melding gemaakt van de behandeling bij een bepaalde instelling van 1 november tot en met medio 1992 voor zijn alcoholverslaving. Eiser heeft gedaagde in 2015 aansprakelijk gesteld voor de schade die hij heeft geleden als gevolg van de aan de medisch adviseur verstrekte informatie. Eiser heeft voorts een tweetal klachten ingediend bij het Regionaal Tuchtcollege in Zwolle ten aanzien van de schending van de zorgplicht door gedaagde. Deze klachten zijn gegrond verklaard.

In deze procedure vordert eiser een verklaring voor recht dat de gedragingen van gedaagde een onrechtmatige daad vormen en een veroordeling van gedaagde tot betaling van een immateriële schadevergoeding. Eiser legt aan zijn vorderingen ten grondslag dat gedaagde aan Movir informatie heeft verstrekt die veel verder strekte dan hetgeen Movir had gevraagd en waarvoor eiser gedaagde had gemachtigd. De rechtbank oordeelt dat gedaagde inderdaad onrechtmatig heeft gehandeld door meer informatie aan de medisch adviseur te verstrekken dan waarvoor eiser toestemming had gegeven. Ten aanzien van de gevorderde

schadevergoeding overweegt de rechtbank dat het zonder toestemming en noodzaak verstrekken van medische gegevens aan een derde, is aan te merken als een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer en daarmee een aantasting in de persoon, waarvoor artikel 6:106 lid 1 aanhef en onder b BW grondslag biedt voor vergoeding van immateriële schade. Eiser heeft dit echter niet aan zijn vordering tot immateriële schadevergoeding ten grondslag gelegd. Ook heeft hij op dit punt geen relevante argumenten naar voren gebracht. Deze vordering wordt daarom afgewezen.

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 21-03-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2018:1905

**Zaaknummer:** C/16/443156 / HA ZA 17-605

**Rechters:** J.M. Willems

**Advocaten:** A.J.T.M. Hendriks en M.J.J. de Ridde

**Wetsartikelen:** 7:454 BW

## RECHTSPRAAK

### **werkneemster/G.J.M.M. Lammterink Beheer B.V.**

***Vermoeden niet weerlegd dat arbeidsovereenkomst niet is verlengd vanwege zwangerschap. Werkgeefster gebonden aan verklaringen door feitelijk leidinggevende van werkneemster in WhatsApp-bericht. Per definitie sprake van ernstige verwijtbaarheid bij verboden onderscheid.***

#### *Feiten*

Werkneemster is op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd in dienst bij werkgeefster (Lammertink). Zij voert feitelijk werkzaamheden uit bij Lucas. X, haar leidinggevende bij Lucas, stuurt haar een WhatsApp-bericht waarin staat dat de arbeidsovereenkomst niet zal worden verlengd vanwege haar zwangerschap. Dit zou met werkgeefster zijn overlegd. Werkgeefster stuurt vervolgens een brief waarin staat dat X formeel niet gerechtigd was om werkneemster over haar ontslag te informeren. In de brief staat dat de werkelijke reden voor het niet verlengen gelegen is in het achteruitlopen van de werkzaamheden van werkneemster. Werkneemster verzoekt betaling van een billijke vergoeding wegens het niet-verlengen van de arbeidsovereenkomst.

#### *Oordeel*

##### *Vermoeden verboden onderscheid: juridisch kader*

De kantonrechter stelt voorop dat een werkgever geen onderscheid mag maken tussen mannen en vrouwen bij de opzegging van de arbeidsovereenkomst; hieronder valt ook onderscheid op grond van zwangerschap. In het geval iemand meent dat een dergelijk onderscheid is of wordt gemaakt en in rechte feiten aanvoert die dat onderscheid kunnen doen vermoeden, dient de wederpartij te bewijzen dat niet in strijd met het verbod op het maken van dat onderscheid is gehandeld. Voorts stelt de kantonrechter voorop dat bij het niet verlengen zonder meer sprake is van ernstig verwijtbaar handelen bij het maken van verboden onderscheid tussen mannen en vrouwen. Werkneemster heeft voldoende feiten aangevoerd waarmee strijd met het verboden onderscheid vermoed kan worden: X was haar feitelijk

leidinggevende en de inhoud van het WhatsApp-bericht.

#### *Schijn van vertegenwoordigingsbevoegdheid*

Vast staat dat X leidinggevende was van werknemster. Voorts was sprake van een verregaande samenwerking tussen Lucas en werkgeefster. Op dat moment was ook reeds besloten om Lucas samen te voegen onder werkgeefster. Het had daarom op de weg van werkgeefster gelegen om nader te onderbouwen waarom X het WhatsApp-bericht verstuurde. Ook ontbreekt een verklaring van X over de reden dat hij het WhatsApp-bericht stuurde. Werkgeefster heeft daarmee onvoldoende gesteld dat X het WhatsApp-bericht niet na overleg met en onder de verantwoordelijkheid van werkgeefster heeft verstuurd. Werkneemster mocht er gerechtvaardigd op vertrouwen dat het WhatsApp-bericht namens werkgeefster werd verstuurd en werkgeefster is aan de rechtsgevolgen van die mededeling gebonden.

#### *Verboden onderscheid en billijke vergoeding*

Het WhatsApp-bericht heeft eenvoudigweg een discriminatoir karakter. Ook als er andere omstandigheden aan het niet-verlengen van het dienstverband ten grondslag hebben gelegen, dient geconcludeerd te worden dat het niet-verlengen van het dienstverband in ieder geval óók is gelegen in de zwangerschap, hetgeen zonder meer als ernstig verwijtbaar handelen van werkgeefster dient te worden gezien. Het recht op gelijke behandeling is een elementair grondrecht. Daarbij geldt voor discriminatie vanwege zwangerschap in het bijzonder dat dit personen treft die een extra zwakke positie op de arbeidsmarkt hebben en in die zin dus extra kwetsbaar zijn. Een werkgever dient zich dit aan te trekken en dient zich, voor alles, te onthouden van het maken van onderscheid zoals in het onderhavige geval is gebeurd. Gelet ook op het belang dat niet alleen in het Nederlands recht, maar ook op Europeesrechtelijk niveau aan een effectieve bestrijding van discriminatie dient te worden gehecht dient de billijke vergoeding in dit geval een afschrikwekkende werking te hebben, zodat de werkgever zich voortaan onthoudt van dergelijke praktijken. Het is van belang dat de billijke vergoeding aansluit bij het geleden nadeel, met inachtneming van de ernst van het verwijt dat werkgeefster te maken valt. Een concrete aanwijzing dat de arbeidsovereenkomst verlengd zou worden als geen sprake zou zijn van zwangerschap ontbreekt. Werkneemster heeft niet inzichtelijk gemaakt op welke wijze zij immateriële schade heeft geleden. Dit laat onverlet dat op grond van de ernst van het verwijt dat aan werkgeefster kan worden gemaakt en de persoonlijke situatie van werknemster die tijdens haar zwangerschap een dergelijke behandeling door werkgeefster niet behoefde te tolereren wel degelijk een vergoeding naar billijkheid op zijn plaats is. Tezamen met de hoogte van het loon en de duur van het dienstverband van zes maanden rechtvaardigt dit een vergoeding van € 3.000.

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 21-03-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2018:3423

**Zaaknummer:** 6484175

**Rechters:** B.C. Vink

**Advocaten:** E.J. Bek en H. Eijer

**Wetsartikelen:** 7:646 BW en 7:673 lid 9 BW

## RECHTSPRAAK

### ***Geen herziening van ingetrokken Wajong-uitkering. Geen veranderde omstandigheden of toegenomen arbeidsbeperkingen op grond waarvan de Wajong-uitkering kan herleven.***

Appellant overkwam een scooterongeluk in augustus 2009. Het UWV heeft vervolgens met ingang van augustus 2010 een Wajong-uitkering toegekend waarbij de mate van arbeidsongeschiktheid is vastgesteld op tachtig tot honderd procent. Na een herbeoordeling is deze uitkering met ingang van februari 2013 ingetrokken, omdat appellant minder dan 25 procent arbeidsongeschikt was. De rechtbank bevestigt dit besluit. Appellant gaat tegen dit besluit in hoger beroep.

De Raad oordeelt dat ten aanzien van de bij toekenning of intrekking bekende ziektebeelden geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Evenmin is sprake van toegenomen arbeidsongeschiktheid op grond waarvan de Wajong-uitkering zou kunnen herleven. De toegenomen arbeidsbeperkingen zijn volgens appellant het gevolg van psychische klachten. Zowel bij de toekenning als bij de intrekking is geen psychiatrisch ziektebeeld vastgesteld. Hiermee staat vast dat deze beperkingen voortvloeien uit een andere oorzaak. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 14-03-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:753

**Zaaknummer:** 15/8264 WAJONG

**Rechters:** J.P.M. Zeijen, E.J.J.M. Weyers en D. Hardonk-Prins

**Advocaten:** J.J. Bronsveld en M.W.L. Clemens

RECHTSPRAAK

**R.Š. v. Letland**

***R.Š. v. Letland. Geen schending van artikel 2 EVRM ten aanzien van verkrijging van schadevergoeding voor letsel bekomen als gevolg van een vliegtuigramp.***

Verzoeker heeft ernstig letsel bekomen als gevolg van een neergestort vliegtuig. Op 16 augustus 2008 is een vliegtuig neergestort tijdens een privévlucht van Riga naar Turkums. De piloot is overleden en alle passagiers zijn gewond geraakt. Verzoeker zat ten tijde van de vlucht naast de piloot en onderhield de communicatie met de luchtverkeersdienst. Uit een onderzoek naar de oorzaak van het neerstorten van het vliegtuig volgt dat dit het gevolg was van menselijk falen, in het bijzonder de onervarenheid van de piloot. Verzoeker stelt dat het voor hem niet mogelijk was schadevergoeding te krijgen voor de door hem geleden schade en stelt dat de staat verantwoordelijk is voor tekortkomingen in de veiligheidsregeling van privévluchten. Het EHRM oordeelt dat Letland niet buiten de ‘margin of appreciation’ is getreden door geen strengere regels op te stellen dan de regels die zijn opgenomen in andere Europese standaarden op datzelfde moment. Het EHRM oordeelt dat geen sprake is van een schending van de materiële kant van artikel 2 EVRM. Verder oordeelt het EHRM dat sprake is van een adequate en tijdige reactie conform de verplichting van de staat op grond van artikel 2 EVRM om een effectief juridisch systeem te bieden. Er is derhalve ook geen sprake van een schending van de procedurele kant van artikel 2 EVRM.

---

**Instantie:** Europees Hof voor de Rechten van de Mens

**Datum uitspraak:** 08-03-2018

**Zaaknummer:** 44154/14

RECHTSPRAAK

**Selami e.a. v. Macedonië**

***Selami e.a. v. Macedonië. Schending van artikel 3 EVRM: mishandeling van een gedetineerde, waarvoor een te laag bedrag aan schadevergoeding is toegewezen.***

Selami is in 2002 gearresteerd door de politie, omdat hij werd verdacht van het vermoorden van twee politieagenten. Hij is tijdens zijn detentie geslagen en heeft in het ziekenhuis gelegen vanwege schedel-, nek- en ribfracturen. Hij heeft een hersenoperatie ondergaan en heeft twee weken in coma gelegen. In 2004 begon hij een civiele procedure, waarin hij schadevergoeding vorderde. In 2011 overleed hij, tijdens het hoger beroep. De zoon en enige erfgenaam van Selami heeft de vordering overgenomen. De gehele familie, namelijk de weduwe en drie kinderen van Selami, hebben vanuit hun eigen naam ook een procedure gevoerd. Uiteindelijk is in hoger beroep een lager bedrag aan schadevergoeding toegewezen en is de vordering van de familieleden afgewezen.

Het EHRM oordeelt dat Selami duidelijk het slachtoffer is geweest van mishandeling en onrechtmatige detentie. Drie van de verzoekers zijn er niet in geslaagd namens Selami een vordering in te dienen, maar de vierde verzoeker kan worden aangemerkt als indirect slachtoffer, omdat hij een sterk moreel belang heeft bij de zaak en de vorderingen aan hem konden worden overgedragen. Het EHRM oordeelt dat er geen adequate vergoeding is toegewezen voor de mishandeling en detentie van Selami. Het EHRM oordeelde dat het verschil tussen het bedrag dat is toegewezen en het bedrag dat het EHRM normaal gesproken in degelijke zaken zou toewijzen, vergoed moet worden. Het EHRM heeft Macedonië veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 20.000 aan smartengeld.

---

**Instantie:** Europees Hof voor de Rechten van de Mens

**Datum uitspraak:** 01-03-2018

**Zaaknummer:** 78241/13

## RECHTSPRAAK

### ***Geen toekenning van een Ziektewet-uitkering omdat appellant niet kan aantonen dat hij ten tijde van het ongeval werkzaam was als werknemer in de zin van artikel 3 Ziektewet.***

Appellant is een ongeval overgekomen. Hij heeft vervolgens een aanvraag gedaan voor een Ziektewet-uitkering. Nadat deze aanvraag is afgewezen in bezwaar en beroep, gaat appellant in hoger beroep. Het ligt in beginsel op de weg van appellant om aan de hand van objectieve en controleerbare gegevens aannemelijk te maken dat hij recht heeft op deze uitkering (zie onder meer de uitspraak van de Raad van 13 juli 2011, ECLI:NL:CRVB:2011:BR1540). Dit betekent dat appellant aannemelijk moet maken dat hij ten tijde van zijn uitval op 27 mei 2007 werkzaam was als werknemer in de zin van artikel 3 Ziektewet. Hiertoe is vereist dat appellant op dat moment in een privaatrechtelijke dienstbetrekking stond tot een werkgever. Maatgevend is of sprake is van een arbeidsovereenkomst (zie de uitspraken van de Hoge Raad van 25 maart 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP3887 en van 17 februari 2012, ECLI:NL:HR:2012:BU8926). Appellant is niet in dit bewijs geslaagd. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

---

**Instantie:** Centrale Raad van Beroep

**Datum uitspraak:** 21-02-2018

**ECLI:** ECLI:NL:CRVB:2018:632

**Zaaknummer:** 16/2838 ZW

**Rechters:** C.C.W. Lange, H.G. Rottier en B.M. van Dun

**Advocaten:** W. de Rooij-Bal

RECHTSPRAAK

***Onrechtmatige publicatie. Toewijzing immateriële schadevergoeding (€ 1.000) vanwege aantasting van de eer en goede naam en een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer in de zin van artikel 6:106 BW. Het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer/bescherming van de eer en goede naam van eiser (ex-echtgenoot) gaat hier voor op het recht op vrijheid van meningsuiting (van gedaagde, auteur van een boek over hun huwelijk en echtscheiding met privacygevoelige informatie).***

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 03-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2018:5237

**Zaaknummer:** C/09/550131 / KG ZA 18/279

**Rechters:** G.P. van Ham

**Advocaten:** A.J.W. Bovenmars-Wilmink, M.C. Rosier en M.C.S. de Boer

**Wetsartikelen:** 6:106 BW

RECHTSPRAAK

***Deelgeschil. Door verzekeraar uitgevoerd persoonlijk onderzoek (in de vorm van dynamische observatie) is onrechtmatig vanwege strijd met Gedragscode. Afwijzing verzoek dat verzoeker verzekeraar niet heeft misleid. Dat persoonlijk onderzoek onrechtmatig is, heeft niet automatisch tot gevolg dat verzoek kan worden toegewezen. Uitkomsten onderzoek mogen niet worden gebruikt bij verdere schaderegeling.***

---

**Instantie:** Rechtbank Midden-Nederland

**Datum uitspraak:** 02-05-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBMNE:2018:1792

**Zaaknummer:** 6447581 UE VERZ 17-453

**Rechters:** P. Krepel

**Advocaten:** J. van de Klashorst en H. van Katwijk

## RECHTSPRAAK

***Bekrachtiging vonnis rechtbank in hoger beroep ten aanzien van afwijzing verklaring voor recht dat vliegschool aansprakelijk is voor gevolgen van ongeval bij paragliden in Frankrijk. Onvoldoende duidelijk geworden dat vliegschool zorgplicht heeft geschonden door appellant op een bepaalde plek te laten starten.***

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 24-04-2018

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2018:3874

**Zaaknummer:** 200.183.893

**Rechters:** L.J. de Kerpel-van Poel, R.A. Dozy en C.J.M. Klaassen

**Advocaten:** S. de Lang en J. Dijkman

**Wetsartikelen:** 6:162 BW

RECHTSPRAAK

***Opstalaansprakelijkheid. Aansprakelijkheid gemeente voor letsel na val 14-jarige jongen van hek pannakooi. Herziening eerdere beschikking in deelgeschil, nu ten onrechte als vaststaand is aangenomen dat certificaat voor de kooi was afgegeven.***

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 14-02-2018

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2018:941

**Zaaknummer:** 6172956

**Rechters:** E.A.M. Raaijmakers-Rottier

**Advocaten:** V.J. den Bouw en M. Hulstein

**Wetsartikelen:** 6:174 BW

RECHTSPRAAK

***Niet-ontvankelijkverklaring nabestaanden van door politiekogels gedode man op Aruba. Strafrechtelijke rechtsgang voor verkrijging van schadevergoeding heeft gedurende drie maanden na het overlijden van de man opengestaan voor de nabestaanden. Vernietiging eerder vonnis waarin verklaring voor recht is toegewezen dat Het Land onrechtmatig heeft gehandeld.***

---

**Instantie:** Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

**Datum uitspraak:** 19-04-2016

**ECLI:** ECLI:NL:OGHACMB:2016:197

**Zaaknummer:** AR 1783/13 - ghis 74362 - H 220/15

**Rechters:** J. de Boer, G.C.C. Lewin en S. Verheijen

**Advocaten:** M.G.A. Baiz en D.G. Kock

**Wetsartikelen:** 6 EVRM en 6:108 BW